

Rengeteg anyánk

Farkasok hátán vagy gyomrában
menekültek a szerelmesek,
méhlepény száradt a mohára,
ha nem szakadt meg a szívünk,
meggyilkoltak, a nők még emlékeztek
a férfiak helyett, a csontjaink
árnyékba hulltak, a bükk, a nyír és a tölgy
kötőszavakként sürgettek minket,
és drágakövekkel pettyezett gomba,
a halál sem szólhatott hozzánk másként,
fák sugaraként.

Most elheverünk a kertben,
a család magányos gyümölcsfája alatt,
és nem vagyunk némák, csak azt hisszük,
megtaláltuk a csendet, pedig csak
nem találjuk fülsüketítő szavainkat.

Ima

Mohó voltam abban a messzi júliusban:
a Merovingokat kértem születésnapomra.
Halott szüleim ugyan éreztették velem,
hogy felnőtt lánygyermeknek nem jár ajándék,
mégis arra keltem az ünnepi reggelen,
hogy a vizekben síkidomokként vizek mozognak,
és most már gyűjthetek a kereszténységre.

Kinyitottam a szemem, mintha fényképeznék
vele, bizonyítékkal szolgálva a jelenre, és tudtam,
hogy egy nem akármilyen földgömbön hasalok.